Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ευλόγησον Δέσποτα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ο ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ργ' (103).

Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· Κύριε ο Θεός μου, εμεγαλύνθης σφόδρα. Εξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ενεδύσω, αναβαλλόμενος φως ως ιμάτιον. Εκτείνων τον ουρανόν ωσεί δέρριν, ο στεγάζων εν ύδασι τα υπερώα αυτού. Ο τιθείς νέφη την επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων. Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα. Ο θεμελίων την γην επί την ασφάλειαν αυτής, ου κλιθήσεται εις τον αιώνα του αιώνος. Αβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί των ορέων στήσονται ύδατα. Από επιτιμήσεώς σου φεύξονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν όρη και καταβαίνουσι πεδία εις τον τόπον, ον εθεμελίωσας αυτά. Όριον έθου, ο ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσι καλύψαι την γην. Ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανά μέσον των ορέων διελεύσονται ύδατα. Ποτιούουσι πάντα τα θηρία του αγρού, προσδέξονται όναγροι εις δίψαν αυτών. Επ' αυτά τα πετεινά του ουρανού κατασκηνώσει, εκ μέσου των πετρών δώσουσι φωνήν. Ποτίζων όρη εκ των υπερώων αυτού· από καρπού των έργων σου χορτασθήσεται η γη. Ο εξανατέλλων χόρτον τοις κτήνεσι και χλόην τη δουλεία των ανθρώπων. Του εξαγαγείν άρτον εκ της γης, και οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου. Του ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω, και άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τα ξύλα του πεδίου, αι κέδροι του Λιβάνου, ας εφύτευσας. Εκεί στρουθία εννοσεύσουσι, του ερωδιού η κατοικία ηγείται αυτών. Όρη τα υψηλά ταις ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοις λαγωοίς. Εποίησε σελήνην εις καιρούς, ο ήλιος έγνω την δύσιν αυτού. Έθου σκότος, και εγένετο νυξ· εν αυτή διελεύσονται πάντα τα θηρία του δρυμού. Σκύμνοι ωρυόμενοι του αρπάσαι και ζητήσαι παρά τω Θεώ βρώσιν αυτοίς. Ανέτειλεν ο ήλιος και συνήχθησαν, και εις τας μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται. Εξελεύσεται άνθρωπος επί το έργον αυτού και επί την εργασίαν αυτού έως εσπέρας. Ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γη της κτίσεώς σου. Αύτη η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος, εκεί ερπετά, ων ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων. Εκεί πλοία διαπορεύονται, δράκων ούτος, ον έπλασας εμπαίζειν αυτή. Πάντα προς σε προσδοκώσι,

δούναι την τροφήν αυτών εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν. Ανοίξαντός σου την χείρα, τα σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητας, αποστρέψαντος δε σου το πρόσωπον ταραχθήσονται. Αντανελείς το πνεύμα αυτών και εκλείψουσι, και εις τον χουν αυτών έπιστρέψουσιν. Εξαποστελείς το πνεύμα σου και κτισθήσονται, καί ανακαινιείς το πρόσωπον της γης. Ήτω η δόξα Κυρίου εις τους αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοις έργοις αυτού. Ο επιβλέπων επί την γην και ποιών αυτήν τρέμειν, ο απτόμενος των ορέων και καπνίζονται. Άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλώ τω Θεώ μου έως υπάρχω. Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δε ευφρανθήσομαι επί τω Κυρίω. Εκλείποιεν αμαρτωλοί από της γης και άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.
Και πάλιν.

Ο ήλιος έγνω την δύσιν αυτού· έθου σκότος, και εγένετο νύξ.

Ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούια. Αλληλούια .Αλληλούια. Δόξα σοι ο Θεός. [3]

Η ελπίς ημών, δόξα σοι.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών [δεινός], του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της κώμης ταύτης, της νήσου ταύτης πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του. Κυρίου δεηθώμεν

Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, αεροπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.
ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, οικτίρμον και ελεήμον, μακρόθυμε και πολυέλεε, ενώτισαι την προσευχήν ημών και πρόσχες τη φωνή της δεήσεως ημών, Ποίησον μεθ' ημών σημείον εις αγαθόν, οδήγησον ημάς εν τη οδώ σου, του πορεύεσθαι εν τη αληθεία σου, εύφρανον τας καρδίας ημών, εις το

φοβείσθαι το όνομά σου το άγιον, διότι μέγας ει συ και ποιών θαυμάσια, Συ Θεός μόνος και ουκ έστιν όμοιός σοι εν θεοίς, Κύριε, δυνατός ει εν ελέει και αγαθός εν ισχΰϊ, εις το βοηθείν και παρακαλείν και σώζειν πάντας τούς ελπίζοντας εις το όνομά Σου το άγιον.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Μεθ' ό κλείεται εντελώς η' Ωραία Πύλη, ο Αναγνώστης αναγινώσκει μεγαλοφώνως τά "Πρός Κύριον" ήτοι τό ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τού ψαλτηρίου.

Καθ' όν χρόνον αναγινώσκεται τό Πρώτον Κάθισμα τού Ψαλτηρίου, ο Ιερεύς κάμνει τρείς μετανοίας πρό τής Αγίας Τραπέζης, ανοίγει τό Αρτοφόριον, καί θυμιάσας τά Δώρα, απλώνει τό Αντιμήνσιον και θέτει τό Δισκάριον επ Αυτού, Αφού μεταφέρη τόν Αμνόν επ Αυτού, καλύπτει μέ τόν Αστερίσκον καί ένα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τού θυμιατού, απέρχεται εις τήν Πρόθεσιν, και εναποθέτει τό Δισκάριον, φέρον τόν Αμνόν. Κατόπιν βάζει οίνον καί ύδωρ εις τό Αγιον Ποτήριον καί καλύπτει αυτό, καί μετά ταύτα, διά τού Αέρος αμφότερα τά σκεύη, Εις κάθε πράξιν λέγει απλώς τό: "Δι Ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον καί σώσον ημάς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119

Πρός Κύριον εν τω θλίβεσθαί με εκέκραξα, και εισήκουσέ μου, Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου από χειλέων αδίκων και από γλώσσης δολίας, Τι δοθείη σοι, και τι προστεθείη σοι προς γλώσσαν δολίαν, Τα βέλη του δυνατού ηκονημένα, συν τοις, άνθραξι τοις ερημικοίς, Οίμοι! ότι η παροικία μου εμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετά των σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλά παρώκησεν η ψυχή μου, Μετά των μισούντων την ειρήνην ήμην ειρηνικός, όταν ελάλουν αυτοίς, επολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120

Ήρα τους οφαθμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου, Η βοήθειά μου παρά Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην, Μη δώης εις σάλον τον πόδα σου, μηδέ νυστάξει ο φυλάσσων σε, Ιδού ου νυστάξει, ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τον, Ισραήλ, Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι επί χείρα δεξιάν σου, Ημέρας ο ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η σελήνη την νύκτα, Κύριος φυλάξει σε από παντός κακού, φυλάξει την ψυχήν σου ο Κύριος, Κύριος φυλάξει την είσοδόν σου, και την έξοδόν σου, από του νυν και έως του αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121

Ευφράνθην επί τοις ειρηκόσι μοι, Εις οίκον Κυρίου πορευσόμεθα, Εστώτες ήσαν οι πόδες ημών εν ταις αυλαίς σου, Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ οικοδομουμένη ως πόλις, ης η μετοχή αυτής επί το αυτό, Εκεί γαρ ανέβησαν αι φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τω Ισραήλ, του εξομολογήσασθαι τω ονόματι Κυρίου, Ότι εκεί εκάθισαν θρόνοι εις κρίσιν, θρόνοι επί οίκον Δαυϊδ, Ερωτήσατε δη τα εις ειρήνην την Ιερουσαλήμ και ευθηνία τοις αγαπώσί σε, Γενέσθω δη ειρήνη εν τη δυνάμει σου, και ευθηνία εν ταις πυργοβάρεσί σου, Ένεκα των αδελφών μου και των πλησίον μου, ελάλουν δη ειρήνην περί σου, Ένεκα του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, εξεζήτησα αγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122

Προς σε ήρα τους οφθαλμούς μου, τον κατοικούντα εν τω ουρανώ, Ιδού ως οφθαλμοί δούλων εις χείρας των κυρίων αυτών ως οφθαλμοί παιδίσκης εις χείρας της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, έως ου οικτερήσαι ημάς, Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως, Επί πλείον επλήσθη η ψυχή ημών, το όνειδος τοις ευθηνούσι, και η εξουδένωσις τοίς υπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123

Ει μη ότι Κύριος ην εν ημίν, ειπάτω δή Ισραήλ, ει μη ότι Κύριος ην εν ημίν, εν τω επαναστήναι ανθρώπους εφ' ημάς, άρα ζώντας αν κατέπιον ημάς, Εν τω οργισθήναι τον θυμόν αυτών εφ' ημάς, άρα το ύδωρ αν κατεπόντισεν ημάς, Χείμαρρον διήλθεν η ψυχή ημών, άρα διήλθεν η ψυχή ημών το ύδωρ το ανυπόστατον, Ευλογητός Κύριος, ος ουκ έδωκεν ημάς

εις θήραν τοις οδούσιν αυτών, Η ψυχή ημών ως στρουθίον ερρύσθη εκ της παγίδος των θηρευόντων, Η παγίς συνετρίβη, και ημείς ερρύσθημεν, Η βοήθεια ημών εν ονόματι Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι,

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, μη τω θυμώ σου ελέγξης ημάς, μηδέ τη οργή σου παιδεύσης ημάς, αλλά ποίησον μεθ' ημών κατά την επιείκειάν σου, ιατρέ και θεραπευτά των ψυχών ημών, οδήγησον ημάς επί λιμένα θελήματός σου, φώτισον τούς οφθαλμούς των καρδιών ημών, εις επίγνωσιν της σης αληθείας, και δώρησαι ημίν το λοιπόν της παρούσης ημέρας ειρηνικόν και αναμάρτητον, και πάντα τον χρόνον της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου, και πάντων των Αγίων σου. Ότι σον το κράτος, και σου εστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124

Οι πεποιθότες επί Κύριον, ως όρος Σιών, ου σαλευθήσεται εις τον αιώνα ο κατοικών Ιερουσαλήμ, Όρη κύκλω αυτής, και ο Κύριος κύκλω του λαού αυτού από του νυν και έως του αιώνος, Ότι ουκ αφήσει Κύριος την ράβδον των αμαρτωλών επί τον κλήρον των δικαίων, όπως αν μη εκτείνωσιν οι δίκαιοι εν ανομίαις χείρας αυτών, Αγάθυνον, Κύριε, τοις αγαθοίς και τοις ευθέσι τη καρδία, Τους δε εκκλίνοντας εις τας στραγγαλιάς απάξει Κύριος μετά των εργαζομένων την ανομίαν, ειρήνη επί τον Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125

Εν τω επιστρέψαι Κύριον την αιχμαλωσίαν Σιών, εγενήθημεν και ωσεί παρακεκλημένοι, Τότε επλήσθη χαράς το στόμα ημών, η γλώσσα ημών αγαλλιάσεως, Τότε ερούσιν εν τοις έθνεσιν, Εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μετ' αυτών, Εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μεθ' ημών, εγενήθημεν ευφραινόμενοι, Επίστρεψον, Κύριε, την αιχμαλωσίαν ημών, ως χειμάρρους εν τω νότω, Οι σπείροντες εν δάκρυσιν, εν αγαλλιάσει θεριούσι, Πορευόμενοι επορεύοντο και έκλαιον, βάλλοντες τα σπέρματα αυτών, Ερχόμενοι δε ήξουσιν εν αγαλλιάσει, αίροντες τα δράγματα αυτών.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126

Εάν μη Κύριος οικοδομήση οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες, Εάν μ ή Κύριος φυλάξ η πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων, Εις μάτην υμίν εστι το ορθρίζειν, Εγείρεσθε μετά το καθήσθαι οι εσθιόντες άρτον οδύνης, Όταν δω τοις αγαπητοίς αυτού ύπνον, ιδού η κληρονομία Κυρίου, υιοί, ο μισθός του καρπού της γαστρός, Ωσεί βέλη εν χειρί δυνατού, ούτως οι υιοί των εκτετιναγμένων, Μακάριος ος πληρώσει την επιθυμίαν αυτού εξ αυτών, ου καταισχυνθήσονται, όταν λαλώσι τοις εχθροίς αυτών εν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127

Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον, οι πορευόμενοι εν ταις οδοίς αυτού, Τους πόνους των καρπών σου φάγεσαι, και καλώς σοι έσται, Η γυνή σου ως άμπελος μακάριος ει, ευθηνούσα εν ταις κλίτεσι της οικίας σου, Οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω της τραπέζης σου, Ιδού ούτως ευλογηθήσεται άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, και ίδοις τα αγαθά Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής σου, Καί ίδοις υιούς των υιών σου, Ειρήνη επί τον Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128

Πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, ειπάτω δη Ισραήλ, Πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, και γαρ ουκ ηδυνήθησάν μοι, Επί τον νώτόν μου ετέκταινον οι αμαρτωλοί, εμάκρυναν την ανομίαν αυτών, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αυχένας αμαρτωλών, Αισχυνθήτωσαν και αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες Σιών, Γενηθήτωσαν ωσεί χόρτος δωμάτων, ος προ του εκσπασθήναι εξηράνθη, ου ουκ επλήρωσε την χείρα αυτού ο θερίζων, και τον κόλπον αυτού ο τα δράγματα συλλέγων, Και ουκ είπον οι παράγοντες, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς, ευλογήκαμεν υμάς εν ονόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι,

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, Κύριε, ο Θεός ημών, μνήσθητι ημών των αμαρτωλών και αχρείων δούλων σου, εν τω επικαλείσθαι ημάς το άγιον και προσκυνητόν όνομά σου, και μη καταισχύνης ημάς από της προσδοκίας του ελέους σου, αλλά χάρισαι ημίν, ο Θεός, πάντα τα προς σωτηρίαν αιτήματα, και αξίωσον ημάς αγαπάν, και φοβείσθαί σε εξ όλης της καρδίας ημών, και ποιείν εν πάσι το θέλημά σου.

Ότι αγαθός και Φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις και σόι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω , Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129

Εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου, Γενηθήτω τα ώτά σου προσέχοντα εις την φωνήν της δεήσεώς μου, Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τις υποστήσεται; Ότι παρά σόι ο ιλασμός εστιν, Ένεκεν του ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τον λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τον Κύριον, Από φυλακής πρωϊας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωϊας, ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον, Ότι παρά τω Κυρίω το έλεος, και πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις, και αυτός λυτρώσεται τον Ισραήλ εκ πασών των ανομιών αυτού.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130

Κύριε, ουχ υψώθη η καρδία μου, ουδέ εμετεωρίσθησαν οι οφθαλμοί μου, ουδέ επορεύθην εν μεγάλοις, ουδέ εν θαυμασίοις υπέρ εμέ, Ει μη εταπεινοφρόνουν, αλλά ύψωσα την ψυχήν μου, ως το απογεγαλακτισμένον επί την μητέρα αυτού, ως ανταποδώσεις επί την ψυχήν μου, Ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον από του νυν και έως του αιώνος.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131

Μνήσθητι, Κύριε, του Δαυϊδ, και πάσης της πραότητος αυτού, Ως ώμοσε τω Κυρίω, ηύξατο τω Θεώ Ιακώβ, Ει εισελεύσομαι εις σκήνωμα οίκου μου, ει αναβήσομαι επί κλίνης στρωμνής μου, Ει δώσω ύπνον τοις οφθαλμοίς μου, και τοις βλεφάροις μου νυσταγμόν, και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις μου, Έως ου εύρω τόπον τω Κυρίω, σκήνωμα τω Θεώ Ιακώβ, Ιδού ηκούσαμεν αυτήν εν Εφραθά, εύρομεν αυτήν εν τοις πεδίοις του δρυμού, Εισελευσόμεθα εις τα σκηνώματα αυτού, προσκυνήσομεν εις τον τόπον, ου έστησαν οι πόδες αυτού, Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ, και η κιβωτός του αγιάσματός σου, Οι ιερείς σου ενδύσονται δικαιοσύνην, και οι όσιοί σου αγαλλιάσονται, Ένεκεν Δαυϊδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του χριστού σου, Ώμοσε Κύριος τω Δαυϊδ αλήθειαν, και ου μη αθετήσει αυτήν, Εκ καρπού της κοιλίας σου θήσομαι επί του θρόνου σου, Εάν φυλάξωνται οι υιοί σου την διαθήκην μου, και τα μαρτύριά μου ταύτα, α διδάξω αυτούς, και οι υιοί αυτών εως του αιώνος καθιούνται επί του θρόνου σου, Ότι εξελέξατο Κύριος την Σιών, ηρετίσατο αυτήν εις κατοικίαν εαυτώ, Αύτη η καταπαυσίς μου εις αιώνα αιώνος, ώδε κατοικήσω, ότι ηρετισάμην αυτήν, Την θύραν αυτής ευλογών ευλογήσω, τους πτωχούς αυτής χορτάσω άρτων, Τους ιερείς αυτής ενδύσω σωτηρίαν, και οι όσιοι αυτής αγαλλιάσει αγαλλιάσονται, Εκεί εξανατελώ κέρας τω Δαυϊδ, ητοίμασα επί λύχνον τω χριστώ μου, Τούς εχθρούς αυτού ενδύσω αισχύνην, δε αυτόν εξανθήσει το αγίασμά μου.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132

Ιδού δη τι καλόν, ή τι τερπνόν, αλλ' η το κατοικείν αδελφούς επί το αυτό. Ως μύρον επί κεφαλής το καταβαίνον επί πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών, το καταβαίνον επί την ώαν του ενδύματος αυτού. Ως δρόσος Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη Σιών, ότι εκεί ενετείλατο Κύριος την ευλογίαν, ζωήν εως του αιώνος.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133

Ιδού δη ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών, Εν ταις νυξίν επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια, και ευλογείτε τον Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Η ελπίς ημών, δόξα σοι.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο τοις ασιγήτοις ύμνοις και απαύστοις δοξολογίαις υπό των αγίων δυνάμεων ανυμνούμενος, πλήρωσον το στόμα ημών της αινέσεώς σου, του δούναι μεγαλωσύνην τω ονόματί σου τω αγίω, και δός ημίν μερίδα και κλήρον μετά πάντων των φοβουμένων σε εν αληθεία και φυλασσόντων τας εντολάς σου, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου και πάντων των αγίων σου.

Ότι συ ει ο Θεός ημών, Θεός του ελεείν και σώζειν, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας τών αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ο χορός ψάλλει τον 140 ψαλμόν "Κύριε εκέκραξα" εις τον ήχον της εβδομάδος ή του ήχου του πρώτου ύμνου της Εορτής

Κύριε, εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε· Κύριε, εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου, πρόσχες τη φωνή της δεήσεώς μου, εν τω κεκραγέναι με προς σε· εισάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου· έπαρσις των χειρών μου θυσία εσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.

Εις τας λέξεις 'ως θυμίαμα' του Κατευθυνθήτω, ο Ιερεύς η ο Διάκονος θυμιά την αγίαν Τράπεζαν και την πρόθεσιν, και εξερχόμενος δια της βορείου πύλης, θυμια τας αγίας εικόνας και τον λαόν κατά την συνήθη τάξην.

Θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου.

Μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας, του προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Συν ανθρώποις εργαζομένοις την ανομίαν, και ου μη συνδυάσω μετά των εκλεκτών αυτών.

Παιδεύσει με δίκαιος εν ελεεί και ελέγξει με, έλαιον δε αμαρτωλού μη λιπανάτω την κεφαλήν μου.

Ότι έτι και η προσευχή μου εν ταις ευδοκίαις αυτών, κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών.

Ακούσονται τα ρήματά μου, ότι ηδύνθησαν· ωσεί πάχος γης ερράγη επί της γης, διεσκορπίσθη τα οστά αυτών παρά τον άδην.

Ότι προς σε, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί μου· επί σοι ήλπισα, μη αντανέλης την ψυχήν μου.

Φύλαξαν με από παγίδος, ης συνεστήσαντό μοι, και από σκανδάλων των εργαζομένων την ανομίαν.

Πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί· κατά μόνας ειμί εγώ, έως αν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμα' (141).

Φωνή μου προς Κύριον εκέκραξα, φωνή μου προς Κύριον εδεήθην.

Εκχεώ ενώπιον αυτού την δέησίν μου, την θλίψιν μου ενώπιον αυτού απαγγελώ.

Εν τω εκλείπειν εξ εμού το πνεύμα μου, και συ έγνως τας τρίβους μου.

Εν οδώ ταύτη, η επορευόμην, έκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εις τα δεξιά και επέβλεπον, και ουκ ην ο επιγινώσκων με.

Απώλετο φυγή απ' εμού και ουκ έστιν ο εκζητών την ψυχήν μου.

Εκέκραξα προς σε, Κύριε, είπα· συ ει η ελπίς μου, μερίς μου ει εν γη ζώντων.

Πρόσχες προς την δέησίν μου, ότι εταπεινώθην σφόδρα.

Ρύσαι με εκ των καταδιωκόντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ.

Και τους επόμενενους 10 στίχους με το ιδιόμελον της ημέρας (2) το ομόηχον Μαρτυρικόν, τα 3 Προσόμοια του Τριωδίου και τα 4 Προσόμοια του Μηναίου

10

Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου, του εξομολογήσασθαι τω ονόματι σου.

Εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

8

ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'(129).

Εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου.

Γενηθήτω τα ώτα σου προσέχοντα εις την φωνήν της δεήσεώς μου.

6

Εάν ανομίας παρατήρησης, Κύριε, Κύριε, τις υποστήσεται; ότι παρά σοι ο ιλασμός εστίν.

Ένεκεν του ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τον λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τον Κύριον.

4

Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον.

Ότι παρά τω Κυρίω το έλεος και πολλή παρ' αύτω λύτρωσις, και αυτός λυτρώσεται τον Ισραήλ εκ πασών των ανομιών αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ ρις' (116).

Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, επαινέσατε αυτόν, πάντες οι λαοί.

Ότι εκραταιώθη το έλεος αυτού εφ' ημάς, και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα.

Ψαλλομένου του Δοξαστικού, ανοίγονται τα Βημόθυρα και εξέρχονται της βορείου Πύλης ο Διάκονος και ο Ιερεύς (ή μόνος ο Ιερεύς), μετά θυμιατού, και προηγουμένου λαμπαδούχου γίνεται η μικρά Είσοδος.
Εάν όμως ειναι εορτή ως π, χ, του Αγ, Χαραλάμπους, των Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ή άλλη τις, καθώς και την Μεγάλην εβδομάδα, τότε ο Διάκονος ή ο Ιερεύς εισοδεύει μετά του ιερού Ευαγγελίου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Δοξαστικόν

Και νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Θεοτοκίον

Και ο Ιερεύς και ο Διάκονος εξέρχονται του Ιερού μετά θυμιατηρίου για να ποιήσουν την Είσοδον. Ο Ιερεύς λέγει την ευχήν της Εισόδου και ευλογών την Είσοδον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τού Κυρίου δεηθώμεν

ΙΕΡΕΥΣ

Εσπέρας και πρωί και μεσημβρίας, αινούμεν, ευλογούμεν, ευχαριστούμεν και δεόμεθά σου, Δέσποτα των απάντων, Φιλάνθρωπε, Κύριε, Κατεύθυνον την προσευχήν ημών, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, και μη εκκλίνης τας καρδίας ημών εις λόγους, ή εις λογισμούς πονηρίας, αλλά ρύσαι ημάς εκ πάντων των θηρευόντων τας ψυχάς ημών, ότι προς σε, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί ημών, και επί σοι ηλπίσαμεν, μη καταισχύνης ημάς, ο Θεός ημών, Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ευλόγησον Δέσποτα, την αγίαν είσοδον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η Είσοδος των Αγίων σου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Διάκονος υψώνει το θυμιατό και λέγει:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ορθοί.

Και ο χορός ψάλλει την Επιλύχνιον Ευχαριστίαν "Φως ιλαρόν".

Φως ιλαρόν αγίας δόξης αθανάτου Πατρός, ουρανίου, αγίου, μάκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί την ηλίου δύσιν, ιδόντες φως εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, και άγιον Πνεύμα, Θεόν.

Άξιόν σε εν πάσι καιροίς υμνείσθαι φωναίς αισίαις, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς· διό ο κόσμος σε δοξάζει.

Και εισελθόντων εις το Ιερό Βήμα ο Διάκονος εκφωνεί:

Εσπέρας

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Προκείμενον. Ήχος... Ψαλμός...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Γενέσεως (ή της Εξόδου) το Ανάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Το Ανάγνωσμα.

Και εν συνέχεια ολόκληρον το Προκείμενον και τον Στίχον του β΄ Αναγνώσματος μεθ' ον εκφωνεί εντονώτερον και έμμελως:

Κέλευσον!

Ο ιερεύς κρατών λαμπάδα ανημμένην και θυμιατόν εξηρτημένον, ίσταται έμπροσθεν της Αγίας Τραπέζης και σφραγίζων διά της λαμπάδος σταυροειδώς, εκφωνεί:

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία, Ορθοί.

Είτα ο Ιερεύς, ιστάμενος επί του Σολέα και βλέπων προς την εικόνα του Χριστού εκφωνεί:

Φώς Χριστού

στρεφόμενος δε πρός τον λαόν εκφωνεί:

Φαίνει πάσι.

Και ευλογών διά της λαμπάδος σταυροειδώς, επανέρχεται εν τω Ιερώ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Παροιμιών (ή Ιώβ) το Ανάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία, Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Το Ανάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

Ο ιερεύς, ευθύς μετά το τέλος του αναγνώσματος, ιστάμενος προ της αγίας Τραπέζης και θυμιών ελαφρώς, ψάλλει σεμνώς καί κατανυκτικώς.

ΙΕΡΕΥΣ

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.
Ο ιερεύς ερχόμενος εις το νότιον μέρος της Αγίας Τραπέζης και θυμιών λέγει εκφώνως.

Στίχ α'. Κύριε, εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου, πρόσχες τή φωνή τής δεήσεώς μου εν τώ κεκραγέναι με πρός σέ.
ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενωπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.
Ο ιερεύς ερχόμενος εις το όπισθεν μέρος της αγίας Τραπέζης και θυμιών λέγει εκφώνως.
ΙΕΡΕΥΣ:

Στίχ, β'. Θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου, και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου.
ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενωπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.
Ο ιερεύς ερχόμενος εις τό βόρειον μέρος τής αγίας Τραπέζης καί θυμιών λέγει εκφώνως.
ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ, γ'. Μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας του προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.
ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενωπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.
Ο ιερεύς ερχόμενος έμπροσθεν της αγίας Προθέσεως λέγει εκφώνως.
ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενωπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.
Ο ιερεύς ερχόμενος έμπροσθεν τής αγίας Τραπέζης λέγει εκφώνως.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.
ΧΟΡΟΣ:
Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενωπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.
Ο Ιερεύς ευρισκόμενος ήδη έμπροσθεν τής Αγίας Τραπέζης επαναλαμβάνει.
ΙΕΡΕΥΣ

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου.
Εξελθών δε εις την Ωραίαν Πύλην, θυμιά την εικόνα του Δεσπότου Χριστού ψάλλων.

ως θυμιάμα ενώπιόν σου.
Ακολούθως δε θυμιά τας λοιπάς εικόνας, τον Ναόν και τον λαόν, ενώ ο χορός ψάλλει το υπόλοιπον.

ΧΟΡΟΣ: Έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.
Είτα, εάν μεν ειναι μνήμη εορταζομένου Αγίου, αναγινώσκεται ο Απόστολος και το Ευαγγέλιον της εορτής κατά την συνήθη τάξιν.
Ο Διάκονος εξελθών (ή ο Ιερεύς έμπροσθεν της αγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει την Εκτενή.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον[3].[και μετά από κάθε αίτηση]

Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών [του διένος], και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη κώμη ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του αγίου ναού τούτου.

Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αοιδίμων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσαμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.

Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιεστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων, και ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου, και τους οικτιρμούς σου κατάπεμψον εφ' ημάς, και επί πάντα τον λαόν σου, τον απεκδεχόμενον το παρά σου πλούσιον έλεος.

Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω.

Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν.

Ίνα ο Κύριος αυτούς ελεήση.

Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας.

Αποκαλύψη αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης.

Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και Αποστολική Εκκλησία.

Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνατε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεός, ο Θεός ημών, ο κτίστης και δημιουργός των απάντων, ο πάντας θέλων σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, επίβλεψον επί τους δούλους σου τους Κατηχουμένους, και λύτρωσαι αυτούς της παλαιάς πλάνης και της μεθοδείας του αντικειμένου, και προσκάλεσαι αυτούς εις την ζωήν την αιώνιον, Φωτίζων αυτών τας ψυχάς και τα σώματα, και συγκαταριθμών αυτούς τη λογική σου ποίμνη, εφ' ην το όνομά σου το άγιον επικέκληται.

Ίνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και εξαπλοί το Ειλητόν συγχρόνως ως και εν τη τού Ι. Χρυσοστόμου Λειτουργία.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Όσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Όσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μη τις των Κατηχουμένων.

Όσοι πιστοί, Έτι, και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Ταύτα λέγονται μόνον μέχρι της Τρίτης της δ΄εβδομάδος, και ευθύς ο Ιερεύς λέγει την κατωτέρα Ευχήν: "Ο Θεός ο μέγας και αινετός..." Από δε της Τετάρτης της δ΄εβδομάδος των Νηστειών, μέχρι της αγίας και Μεγάλης Τετάρτης, εν ταις Προηγιασμέναις, μετά το "Ινα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι..." προστίθεται και η Δέησις υπέρ των Κατηχουμένων, των ετοιμαζομένων προς το Θείον Βάπτισμα έχουσα ούτως:
ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Όσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Όσοι προς το φώτισμα, προέλθετε. Εύξασθε οι προς το φώτισμα. Του Κυρίου δεηθώμεν.

Οι πιστοι, υπέρ των προς το άγιον φώτισμα ευτρεπιζομένων αδελφών, και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Όπως Κύριος ο Θεός ημών στηρίξη αυτούς και ενδυναμώση, του Κυρίου δεηθώμεν.

Φωτίση αυτούς φωτισμώ γνώσεως και ευσεβείας, του Κυρίου δεηθώμεν.

Καταξιώση αυτούς εν καιρώ ευθέτω του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών, και του ενδύματος της αφθαρσίας, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αναγεννήση αυτούς δι' ύδατος και Πνεύματος, του Κυρίου δεηθώμεν.

Χαρίσηται αυτοίς την τελειότητα της πίστεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

Συγκαταριθμήση αυτούς τη αγία αυτού και εκλεκτή ποίμνη, του Κυρίου δεηθώμεν.

Σώσον, ελέησον, αντιλαβού και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Οι προς το φώτισμα, τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνατε.

Επίφανον, Δέσποτα, το πρόσωπον σου επί τους προς το άγιον φώτισμα ευτρεπιζομένους και επιποθούντας τον της αμαρτίας μολυσμόν αποτινάξασθαι· καταύγασον αυτών την διάνοιαν· βεβαίωσον αυτούς εν τη πίστει· στήριξον εν ελπίδι, τελείωσον εν αγάπη· μέλη τίμια του Χριστού ανάδειξον, του δόντος εαυτόν αντίλυτρον υπέρ των ψυχών ημών,

Ότι συ ει ο φωτισμός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.
Έως ώδε τα από της Τετάρτης της δ΄ εβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεός, ο μέγας και αινετός, ο τω ζωοποιώ του Χριστού σου θανάτω εις αφθαρσίαν ημάς εκ φθοράς μεταστήσας, συ πάσας ημών τας αισθήσεις της εμπαθούς νεκρώσεως ελευθέρωσον, αγαθόν ταύταις ηγεμόνα τον ένδοθεν λογισμόν επιστήσας, και οφθαλμός μεν απέστω παντός πονηρού βλέμματος, ακοή δε λόγοις αργοίς ανεπίβατος, η δε γλώσσα καθαρευέτω ρημάτων απρεπών, Άγνισον ημών τα χείλη, τα αινούντά σε, Κύριε, τας χείρας ημών ποίησον, των μεν φαύλων απέχεσθαι πράξεων, ενεργείν δε μόνα τα σοι ευάρεστα, πάντα ημών τα μέλη, και την διάνοιαν, τη ση κατασφαλιζόμενος χάριτι,

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή, και προσκύνησις, τω Πατρί, και τω Υιώ, και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Άγιε, υπεράγαθε, δυσωπούμέν σε, τον εν ελέει πλούσιον, ίλεων γενέσθαι ημίν τοις αμαρτωλοίς, και αξίους ημάς ποιήσαι της υποδοχής του μονογενούς σου Υιού, και Θεού ημών, του Βασιλέως της δόξης, Ιδού γαρ το άχραντον αυτού Σώμα, και το ζωοποιόν Αίμα, κατά την παρούσαν ώραν εισπορευόμενα, τη μυστική ταύτη προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, υπό πλήθους στρατιάς ουρανίου αοράτως δορυφορούμενα, ων την μετάληψιν ακατάκριτον ημίν δώρησαι, ίνα, δι' Αυτών το της διανοίας όμμα καταυγαζόμενοι, υιοί φωτός και ημέρας γενώμεθα.

Κατά την δωρεάν τού Χριστού σου, μεθ' ου ευλογητός ει συν τω παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν, και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ψάλλεται υπό του χορού αργώς και κατανυκτικώς εις ήχον πλ. δ' Αντί του χερουβικού το επόμενον, όπερ αναγινώσκει και ο ιερεύς μυστικώς (εκ γ') έμπροσθεν της αγίας Τραπέζης προσκυνών τρις, μετά του διακόνου.

Νυν αι Δυνάμεις των ουρανών συν ημίν αοράτως λατρεύουσιν, Ιδού γαρ εισπορεύεται ο Βασιλεύς της δόξης.

Εδώ διακόπτεται ο ύμνος, Γίνεται η είσοδος εν απολύτω σιγή, του Ιερέως φέροντος τον Αέρα επί της κεφαλής και κρατών τα Άγια, Διότι τα Δώρα ειναι προηγιασμένα, ο λαός γονατίζει ευλαβώς, εγείρεται δε όταν εναποτίθενται επί της Αγίας Τραπέζης.

Ο χορός ψάλλων, εξακολουθεί τό διακοπέν μέλος:

Ιδού θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορείται, Πίστει και πόθω προσέλθωμεν, ίνα μέτοχοι ζωής αιωνίου γενώμεθα, Αλληλούϊα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευχή μέτα το αποτεθήναι τα Άγια εν τη αγία Τραπέζη.

Ο των αρρήτων και αθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ω οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως οι απόκρυφοι, ο την διακονίαν της Λειτουργίας ταύτης αποκαλύψας ημίν και θέμενος ημάς τους αμαρτωλούς δια την πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εις το προσφέρειν σοι δώρά τε και θυσίας υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων, και των του λαού αγνοημάτων, αυτός, αόρατε Βασιλεύ, ο ποιών μεγάλα και ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξαίσια, ων ουκ έστιν αριθμός, έπιδε εφ' ημάς τους αναξίους δούλους σου, τους τω αγίω σου τούτω θυσιαστηρίω, ως τω Χερουβικώ σου παρισταμένους θρόνω, εφ' ω ο μονογενής σου Υιός και Θεός ημών, δια των προκειμένων φρικτών επαναπαύεται Μυστηρίων, Και πάσης ημάς και τον πιστόν σου λαόν ελευθερώσας ακαθαρσίας, αγίασον πάντων ημών τας ψυχάς και τα σώματα, αγιασμώ αναφαιρέτω, ίνα, εν καθαρώ συνειδότι, ανεπαισχύντω προσώπω, και πεφωτισμένη καρδία, των θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Αγιασμάτων, και υπ' Αυτών ζωοποιούμενοι, ενωθώμεν αυτώ τω Χριστώ τω σου, τω αληθινώ Θεώ ημών, ειπόντι, ο τρώγων μου την Σάρκα, και πίνων μου το Αίμα, εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ, όπως ενοικούντος εν ημίν και εμπεριπατούντος του Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναός του παναγίου και προσκυνητού σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικής μεθοδείας, εν πράξει, ή λόγω, ή κατά διανοιαν ενεργουμένης, και τύχωμεν των επηγγελμένων ημίν αγαθών, συν πάσι τοις Αγίοις σου, τοις απ' Αιώνος σοι ευαρεστήσασιν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. Και μετά από κάθε αίτηση.

Υπέρ των προτεθέντων και προαγιασθέντων τιμίων δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν

Όπως ο φιλάνθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πενύματος δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε. [και μετά από κάθε αίτηση]

Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.

Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμάν επικαλείσθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το ονομά σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις αφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.
ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

Σοι, Κύριε.
ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεός, ο μόνος αγαθός και εύσπλαγχνος, ο εν υψηλοίς κατοικών και τα ταπεινά εφορών, έπιδε ευσπλάγχνω όμματι επί πάντα τον λαόν σου, και φύλαξον αυτόν, και αξίωσον πάντας

ημάς ακατακρίτως μετασχείν των ζωοποιών σου τούτων Μυστηρίων, Σόι γαρ τας εαυτών υπεκλίναμεν κεφαλάς, απεκδεχόμενοι το παρά σου πλούσιον έλεος.

Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.
ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, εξ αγίου κατοικητηρίου σου, και από θρόνου δόξης της Βασιλείας σου, και ελθέ εις το αγιάσαι ημάς, ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος, και ώδε ημίν αοράτως συνών, και καταξίωσον τη κραταιά σου χειρί μεταδούναι ημίν του αχράντου Σώματός σου, και του τιμίου σου Αίματος, και δι' ημών παντί τω λαώ.
Ο Ιερεύς κεκαλυμμένων όντων των θείων Δώρων, βαλών τας χειρας υπό κάτω του Αέρος, άπτεται του ζωοποιού Αρτου μετ Ευλαβείας και φόβου πολλού.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.
ΙΕΡΕΥΣ

Τα προηγιασμένα Άγια τοις Αγίοις.
ΧΟΡΟΣ

Εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Γεύσασθε και ίδετε, ότι χρηστός ο Κύριος, Αλληλούϊα.
Ψαλλομένου του Κοινωνικού, ο Ιερεύς αποκαλύπτει τα Άγια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Μέλισον, Δέσποτα, τόν Άγιον Άρτον.

Ο Ιερεύς, μετά προσοχής και ευλαβείας, μελίζων, λέγει

Μελίζεται και διαμερίζεται ο Αμνός του Θεού, ο μελιζόμενος, και μη διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων.
Μελίσας τον εις χείρας αυτού καθηγιασμένου Άρτον εις τεμάχια τέσσαρα, εναποθέτει αυτά εν τω αγίω Δισκαρίω, ούτως

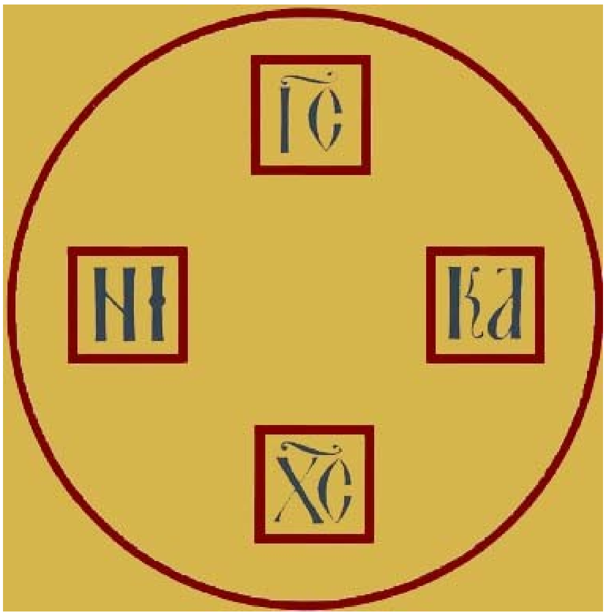

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πλήρωσον, Δέσποτα, τό άγιον Ποτήριον.
Ο Ιερεύς λαβών την μερίδα του Αμνού, την έχουσαν χαρακτήρας ΙΣ, ποιοί με αυτήν σταυρόν επάνω του Ποτηρίου

λέγων

ΙΕΡΕΥΣ Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Αγίου. Αμήν.
Και ούτως εμβάλλει αυτήν εις το άγιον Ποτήριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ευλόγησον, δέσποτα, τό Ζέον.

Και ευλογεί το Ζέον λέγοντας
ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η ζέσις των Αγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.
Και εγχέει ο Διάκονος εις το άγιον Ποτήριον το ζέον όσο χρειάζετα .
Ο Ιερεύς λέγει:

ΙΕΡΕΥΣ Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αμήν.
Και υποκλίνας τας κεφαλάς, αναγινώσκουν ευλαβώς τας Ευχάς της Θείας Μεταλήψεως.

Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτος ειμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το αχράντον Σώμα σου και τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα σου. Δέομαι ουν σου, ελέησόν με και συγχώρησον μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία, και αξίωσόν με ακατακρίτως μετασχείν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Ιδού βαδίζω προς Θείαν Κοινωνίαν,
Πλαστουργέ, μη φλέξης με τη μετουσία,
Πυρ γαρ υπάρχεις τους αναξίους φλέγον.
Αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.

Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Θεουργόν Αίμα φρίξον, άνθρωπε βλέπων,
Άνθραξ γαρ εστί τους αναξίους φλέγων,
Θεού το Σώμα, και θεοί με, και τρέφει,
Θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.

Έθελξας πόθω με Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω έρωτι, αλλά κατάφλεξον πυρί αϋλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών μεγαλύνω, Αγαθέ, παρουσίας σου.

Εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος; Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει. Ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων, καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσον με, ως φιλάνθρωπος.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμα μοι γένοιτο τα Άγια ταύτα, δια το ανάξιον είναι με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος, και εις αρραβώνα μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστί, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.

Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.
Και κάνοντας τρις μετάνοιες λέγουν

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. [3]
Ποιεί σχήμα προς τον λαόν, κατόπιν, προσερχόμενος ο Ιερεύς ίνα κοινωνήση λέγει τω Διακόνω.

ΙΕΡΕΥΣ: Αδελφέ, και συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τω αμαρτωλώ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Και πλησιάσας εις τα Άγια μετά φόβου και τρόμου, λαμβάνει έν μέρος εκ του αγίου Σώματος [ΙΣ] και λέγει ο Ιερεύς:

ΙΕΡΕΥΣ: Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μεταδίδοταί μοι [.....] τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα και Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.
Και ούτω μεταλαμβάνει του εν χερσίν αυτού αγίου Σώματος μετά φόβου και πάσης ευλαβείας, λέγων Αμήν. Και λαμβάνει την Μούσαν, σπογγίζει το χέρι του.

ΙΕΡΕΥΣ: Διάκονε, πρόσελθε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών, Μετάδος μοι, Δέσποτα [.....] τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα και Αίμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

ΙΕΡΕΥΣ Μεταδίδοταί σοι [.....] τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα και Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.
Ο Ιερεύς δεν πίνει από το άγιο Ποτήριον διότι ήδη έχει κοινωνήσει από το τίμιον Αίμα, αλλά όταν τελειώσει η Λειτουργία καταλύει το Ποτήριον ως συνήθως. Όταν όμως συλλειτουργεί με Διάκονον, τότε πίνει ο Ιερεύς από το Ποτήριον, αλλά όχι ο Διάκονος, ο οποίος θα καταλύσει το Ποτήριον στο τέλος της Ακολουθίας.
Είτα λαμβάνει το άγιον Δισκάριον και με προσοχή βάλλει τα τμήματα του Αγίου Σώματος, όπερ μελίζει εις μικρά τεμάχια, εις το Άγιον Ποτήριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Μετά φόβου Θεού, πίστεως καί αγάπης προσέλθετε.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Ευλογημένος ο Ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν.
Όταν τελειώσει η μετάληψις τών πιστών, ο Ιερεύς ευλογών τόν λαόν, εκφωνεί μεγαλοφώνως.
ΙΕΡΕΥΣ

Σώσον, ο Θεός, τον λαόν Σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.
Και επιστρέφει εις την αγίαν Τράπεζαν
Ο χορός ψάλλει (αντί τού "Είδομεν τό φώς"), τό εξής:
ΧΟΡΟΣ

Ευλογήσω τον Κύριον εν παντί καιρώ δια παντός η αίνεσις αυτού εν τω στόματί μου, Άρτον ουράνιον, και ποτήριον ζωής γεύσασθε και ίδετε ότι χρηστός ο Κύριος, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ύψωσον Δέσποτα.

ΙΕΡΕΥΣ Υψώθητι επί τούς ουρανούς, ο Θεός, καί επί πάσαν τήν γήν η δόξασου.
Καί ο μέν Διάκονος, λαμβάνων παρά τού Ιερέως τό άγιον Δισκάριον σύν τοίς λοιποίς, απέρχεται εις τήν αγίαν Πρόθεσιν καί αποθέτει αυτά.
Ο δέ Ιερεύς προσκυνήσας λέγει μυστικώς πρό τής αγίας Τραπέζης.

ΙΕΡΕΥΣΕυλογητός, ο Θεός ημών.
Καί λαβών τό άγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει.

Πάντοτε νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.
Καί ευθύς ο Ιερεύς απέρχεται εις τήν αγίαν Πρόθεσιν, αφήνει τό άγιον Ποτήριον, επιστρέφει εις τήν αγίαν Τράπεζαν, καί διπλοί τό Αντιμηνσίον.
ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ορθοί, μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών, φρικτών του Χριστού μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.
ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον. *[και μετά από κάθε αίτηση]*

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.
ΙΕΡΕΥΣ

Ευχαριστούμέν σοι τω Σωτήρι των όλων Θεώ επί πάσιν οις παρέσχου ημίν αγαθοίς, και επί τη μεταλήψει του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου, Και δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ημάς υπό την σκέπην των πτερύγων σου, και δος ημίν μέχρι της εσχάτης ημών αναπνοής, επαξίως μετέχειν των αγιασμάτων σου, εις φωτισμόν ψυχής και σώματος, εις βασιλείας ουρανών κληρονομίαν.
Ο Ιερεύς, λαμβάνει τό άγιον Ευαγγέλιον, ποιεί δι' Αυτού Σταυρόν καί αποτίθησιν αυτό επί τού διπλωθέντος ήδη Αντιμηνσίου.

Ότι συ ει ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εν ειρήνη προέλθωμεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [3] Πάτερ Άγιε, ευλόγησον.
ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Παντοκράτορ, ο πάσαν την κτίσιν εν σοφία δημιουργήσας, ο δια την άφατόν σου πρόνοιαν και πολλήν αγαθότητα, αγαγών ημάς εις τας πανσέπτους ημέρας ταύτας, πρός καθαρισμόν ψυχών και σωμάτων, προς εγκράτειαν παθών, προς ελπίδα αναστάσεως, ο δια τεσσαράκοντα ημερών πλάκας χειρίσας τα θεοχάρακτα γράμματα τω θεράποντί σου Μωσεί, παράσχου και ημίν, Αγαθέ, τον αγώνα τον καλόν αγωνίσασθαι, τον δρόμον της νηστείας εκτελέσαι, την πίστιν αδιαίρετον τηρήσαι, τας κεφαλάς των αοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε της αμαρτίας αναφανήναι, και ακατακρίτως φθάσαι προσκυνήσαι και την αγίαν Ανάστασιν, Ότι ηυλόγηται και δεδόξασται το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. [3]
Είτα εισέρχεται ο Ιερεύς εις την αγίαν Πρόθεσιν και αναγινώσκει την ευχήν ταύτην

ΙΕΡΕΥΣ Κύριε, ο Θεός ημών, ο αγαγών ημάς εις τάς πανσέπτους ημέρας ταύτας, και κοινωνούς ημάς ποιήσας των φρικτών σου Μυστηρίων, σύναψον τη λογική σου ποίμνη, και κληρονόμους ανάδειξον τής Βασιλείας σου, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

Ο Ιερεύς εξερχόμενος ευλογεί τον λαόν λέγων

Ευλογία Κυρίου και έλεος Αυτού έλθοι εφ' ημάς, τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.
ΧΟΡΟΣ

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε, ελέησον.[3] Πάτερ Άγιε ευλόγησον.
ΙΕΡΕΥΣ

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου και πανευφήμου Αποστόλου Βαρνάβα - ιδρυτού και προστάτου της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, του εν αγίοις πατρός ημών Γρυγορίου Πάπα Ρώμης του Διαλόγου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, [του αγίου της ημέρας] ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων των Αγίων, ελεήσαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.
ΧΟΡΟΣ

Στερεώσαι Κύριος ο Θεός την αγίαν και αμώμητον πίστιν των ευσεβών και ορθοδόξων

Χριστιανών, συν τη αγία Εκκλησία και κώμη ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Αιωνία η μνήμη των μακαρίων και αοιδίμων κτητόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης και πάντων των ορθοδόξων.

ΙΕΡΕΥΣ

Η Αγία Τριάς διαφυλάξει τον λαόν Αυτής εν ειρήνη, πάντοτε, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Τον ευλογούντα και αγιάζοντα ημάς, Κύριε φύλαττε εις πολλά έτη.

Κατά δέ τήν διάρκειαν τής αναγνώσεως τών ψαλμών ο Ιερεύς διανέμει τό Αντίδωρον.
Προσφερομένου δε του Αντιδώρου εις ένα έκαστον πιστόν Ο Ιερεύς λέγει

Ευλογία Κυρίου και έλεος αυτού έλθει επί σε.

Εις τον τελευταίως λαβόντα επιλέγει

Τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ, δια παντός η αίνεσις αυτού εν τω στόματί μου, Εν τω Κυρίω επαινεθήσεται η ψυχή μου, ακουσάτωσαν πραείς, και ευφρανθήτωσαν, Μεγαλύνατε τόν Κύριον σύν εμοί, καί υψώσωμεν τό όνομα αυτού επί το αυτό, Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πασών των θλίψεών μου ερρύσατό με, Προσέλθετε προς αυτόν, και φωτίσθητε, καί τά πρόσωπα υμών ου μή καταισχυνθή, Ούτος ο πτωχός εκέκραξε, και ο Κύριος εισήκουσεν αυτού, και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν, Παρεμβαλεί άγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν, και ρύσεται αυτούς, Γεύσασθε και ίδετε ότι χρηστός ο Κύριος, μακάριος ανήρ, ος ελπίζει επ' Αυτόν, φοβήθητε τον Κύριον, πάντες οι άγιοι αυτού, ότι ουκ έστιν υστέρημα τοις φοβουμένοις αυτόν, Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού, Δεύτε, τέκνα, ακούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω υμάς, Τίς εστιν άνθρωπος ο θέλων ζωήν, αγαπών ημέρας ιδείν αγαθάς; Παύσον την γλώσσάν σου από κακού, και χείλη σου του μη λαλήσαι δόλον, Έκκλινον από κακού και ποίησον αγαθόν, ζήτησον ειρήνην, και δίωξον αυτήν, Οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους, και ώτα αυτού εις δέησιν αυτών, Πρόσωπον δε Κυρίου επί ποιούντας κακά, του εξολοθρεύσαι εκ γης το μνημόσυνον αυτών, Εκέκραξαν οι δίκαιοι και ο Κύριος εισήκουσεν αυτών, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς, Εγγύς Κύριος τοις συντετριμμένοις την καρδίαν και τους ταπεινούς τω πνεύματι σώσει, Πολλαί αι θλίψεις των δικαίων, και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τα οστά αυτών, εν εξ αυτών ου συντριβήσεται, θάνατος αμαρτωλών πονηρός, και οι μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι, Λυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού, και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Υψώσω σε, ο Θεός μου, ο Βασιλεύς μου και ευλογήσω το όνομά σου εις τον αιώνα, και εις τον αιώνα του αιώνος, Καθ' Εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα, και εις τον αιώνα του αιώνος, Μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, και της μεγαλωσύνης αυτού ουκ έστι πέρας, Γενεά και γενεά επαινέσει τα έργα σου, και την δύναμίν σου απαγγελούσι, Την μεγαλοπρέπειαν της δόξης της αγιωσύνης σου λαλήσουσι, και τα θαυμάσιά σου διηγήσονται, Και την δύναμιν των φοβερών σου ερούσι, και την μεγαλωσύνην σου διηγήσονται, Μνήμην του πλήθους της χρηστότητός σου εξερεύξονται, και τη δικαιοσύνη σου αγαλλιάσονται, Οικτίρμων και ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος, Χρηστός ο Κύριος τοις σύμπασι, και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα έργα αυτού, Εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τα έργα σου, και οι όσιοί σου ευλογησάτωσάν σε,

Δόξαν της βασιλείας σου ερούσι, και την δυναστείαν σου λαλήσουσι, Του γνωρίσαι τοις υιοίς των ανθρώπων την δυναστείαν σου, και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας σου, Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά, Πιστός Κύριος εν πάσι τοις λόγοις αυτού, και όσιος εν πάσι τοις έργοις αυτού, Υποστηρίζει Κύριος πάντας τους καταπίπτοντας, και ανορθοί πάντας τους κατερραγμένους, Οι οφθαλμοί πάντων εις σε ελπίζουσι, και συ δίδεις την τροφήν αυτών εν ευκαιρία, Ανοίγεις συ την χείρά σου, και εμπιπλάς παν ζώον ευδοκίας, Δίκαιος Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού, και όσιος εν πάσι τοις έργοις αυτού, Εγγύς Κύριος πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν, πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν εν αληθεία, θέλημα των φοβουμένων αυτόν ποιήσει, και της δεήσεως αυτών εισακούσεται, και σώσει αυτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τους αγαπώντας αυτόν, και πάντας τους αμαρτωλούς εξολοθρεύσει, Αίνεσιν Κυρίου λαλήσει το στόμα μου, και ευλογεί τω πάσα σαρξ το όνομα το άγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι’ ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.